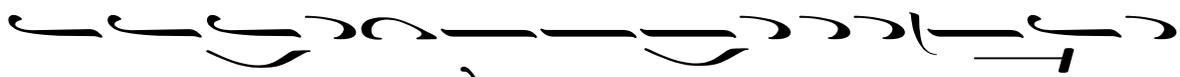
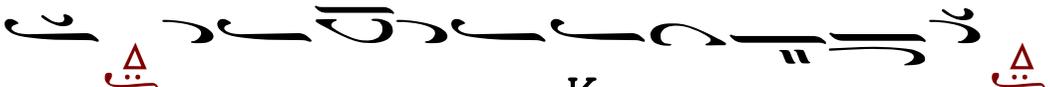

18-11-2021

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος
Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.

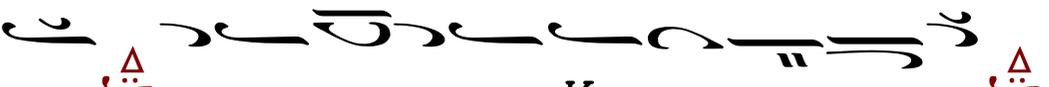
Ἦχος Δι

Θε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Θε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον ᾠχος β

ᾠχος Δ

^M ^Δ
 Δ Με γα α λα τα της πι στε ως κατορ
 θω ω μα τα εν τη πη γη της φλο γος
 ως ε πι υ दाτος α να παυ σε ως ο Α
 γι ος Μαρ τυς Θε ο δω ρο ση γα α λε το
 πυ ρι γα ρο λο καυ τω θει σως αρ το ση δυ στη
 Τρι α δι προ ση νε κται ταις αυ του ι κε
 σι αις Χρι στε ο Θε ος σω σον τας ψυ χα
 α ας η μων
 Δ ᾠ ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι (Τὸ αὐτό)
 ω Πνευ μα τι

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων αμην

Παντα υπερευνοιαν παντα υπερευδοξατα σα θεο το κεμυστηρια

α γνει α εσφραγισμενη και παρθε νια φυλαττο με ενη Μητηρ εγνωσθης

α ψευδης θεον τεκουσα αληθινον αυτον ικετευε σωθηναι τα ψυχασημω

ωνων

Μετά τήν α' Σπυχολογίαν,
Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Γευσάμενος Χριστοῦ, ἐξ ἀγίου κρατῆρος, μετέδωκας πιστοῖς, εὐσεβείας τὸ νόμα, ἀθλήσας μέχρις αἵματος, ἀθλοφόρε Θεόδωρε. Ὅθεν σήμερον, ἀγαλλιᾷσει καρδίας, εὐφημοῦμέν σε, ὡς παρατάξεως θείας, ὀπλίτην ἀχείρωτον.

Δόξα Πατρί... "Ὁμοιον.

Εἰδώλων τελετάς, παμμιάρους μισήσας, ἐλάτρευσας Χριστῷ, ἀμωμήτῳ καρδίᾳ, αὐτῷ δέ Θεόδωρε, ὀλοκαύτωμα τέλειον, προσενήνεξαι, ἐν τοῦ πυρός τῆ καμίνῳ, τὸ ἀγώνισμα, τοῦ μαρτυρίου τελέσας, δυνάμει τῆ ἄνωθεν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἦράθης Χερουβίμ, ὑπερέχουσα Κόρη, ἐδείχθης Σεραφίμ, Μαριάμ ὑπερτέρα, ἀγκάλαις σου βαστάσασα, τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως ὃν δοξάζουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ὅθεν πάντες σε, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον, συμφώνως δοξάζομεν.

Μετά τήν β' Σπιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως

Ζέων πίστεως ὀρθοδοξία, πλάνην ἔσβεσας
κακοδοξίας, καταργήσας τῶν εἰδώλων τὸ ἄθεον,
καὶ ὀλοκαύτωμα θεῖον γενόμενος,
θαυματουργίαις δροσίζεις τὰ πέρατα. Μάρτυς
ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ὅμοιον

Θεῖον δῶρόν σε πρὸς σωτηρίαν, πάση
δέδωκε τῇ οἰκουμένῃ, ὁ ἐν τοῖς ἄθλοις
δυναμώσας σε Κύριος, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν
νόσους ἰώμενος, καὶ τῶν σωμάτων τὰ πάθη
τροπούμενος. Μάρτυς Θεόδωρε, Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἦ τὸν ἀχώρητον, Θεὸν ἐν μήτρᾳ σου,
Παρθένε ἄχραντε, κυοφορήσασα, τὸν πρὸ
αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀρρεύστως ἀνατείλαντα,
Λόγον ἐνυπόστατον, καὶ Υἱὸν ὁμοούσιον, τοῦτον
ἐκδυσώπησον, σὺν Προφήταις καὶ Μάρτυσιν.
Ὅσίοις, Ἀσκηταῖς, καὶ Δικαίοις, δοῦναι ἡμῖν
λύσιν πλημμελημάτων.

Εἶτα ἀναγνώσκεται ὁ Ν' ψαλμός

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνω ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Οἱ Κανόνες·

Κανών τῆς Θεοτόκου

Ἦ γράν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν

Ἦχος λ̣ δ̣ι —̣ ρ̣ Γα

^Γ ^Ν ^Γ ^Ν ^Π
^Γ ^{δ̣} ^Υ γραν δι ο δευ σας ω σει ξη ραν ^{δ̣} και
 την Αι γυ πτι αν ^{π̣} μο χθ η ρι αν δι α φυ γων
^Γ ^{δ̣} ο Ι σρα η λι της α νε βο ο α ^{χ̣} ^{λ̣} τω
 λυ τρω τη και Θε ω η μων α σω μεν ^{δ̣} ^{Δ̣} ^{ις}
^Ν
^Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η
 μας ^{δ̣}

^Ν ^Γ ^Ν ^Γ
^{δ̣} ^Π ^{δ̣} ^Π ολ λοις συ νε χο με νος πει ρα σμοις ^{δ̣}
 προς σε κα τα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι
 ζη των ^{δ̣} ^Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε ^{χ̣} ^{λ̣}

των δυ σχερων και δεινων με δι α σω σον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Πα θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι

πολλης α θυ μι ι ας ε μπι πλω σαι μου την

ψυχην ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη

την του Υι ου και Θε ου σου Πανα μω με

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Γω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ

σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει

νων σοι γαρ νυν προς φευγων ανατεινω

και την ψυχην και την διανοιαν

Υπεραγια θεοτοκω σωσον

η μας

Νοσον τα τοσωμα και την ψυχην

επισκοπης θειας και προνοιας της παρα

σου αξιωση σον μονη θεομητορ

ως αγαθη αγαθουτελοχευτρια

Κανὼν τοῦ Μάρτυρος
Ὡδὴ ἀ΄ Ἦχος πλ. δ΄
Ὁ Εἰρμὸς

«Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ Ξηράν,

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν θεῖον ἀγῶνα Μάρτυς Χριστοῦ,
διηγωνισμένος, καὶ τὸν δρόμον τετελεκώς, τὴν
πίστιν τηρήσας τῆς ἐνθέου, δικαιοσύνης εὖρες
στέφανον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐράνιος ἔνδοξε χορευτής, σὺν τοῖς
Ἄσωμάτοις, χρηματίζων τοὺς ἐπὶ γῆς, σὲ
προσκαλουμένους ἐκ κινδύνων, καὶ
περιστάσεων ἐκλύτρωσαι,

Δόξα...

Ὑπερφυῆ δόξαν παρὰ Χριστοῦ, λαβῶν,
Ἄθλοφόρε, τὴν γῆν πᾶσαν περιπολεῖς, ῥυόμενος
πάντας τοὺς ἐν πίστει, μέτ' εὐλαβείας
ἀνυμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σοφίαν καὶ Λόγον ἡ τοῦ Πατρὸς, ἀφράστως
τεκοῦσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλεπὸν,
θεράπευσον τραῦμα καὶ καρδίας, τὴν ἀλγηδόνα
καταπράϋνον.

Κανών τῆς Θεοτόκου
Ὡδή γ'
Οὐρανίας ἀψίδος...
Ἦχος π̄ δ̄ —

^{χ̄}^Μ^Γ
Ου ρα νι ας α ψι δος ο ρο φουρ γε
Κυ ρι ε και της εκ κλη σι ας δο μη τορ συ
με στερε ωσον εν τη α γα πη τη ση των
ε φε των η α κρο της των πισ των το στη
ρι γμα μο νε φι λαν θρω πε
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας

Προ στα σι αν και σκε πην ζω ης ε μης
τι θη μι Σε Θε ο γεν νη τορ Παρ θε νε συ

με κυ βερ νη σον ^Δ προς τον λι με να σου ^Δ

των α γα θων η αι τι α ^Δ των πιστων το

στηριγμα ^Δ μονη πα νυ μνη τε ^Δ

^Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας ^Δ

^Δ Ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον

ταραχον ^Δ και της α θυ μι ασ την ζα λην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ

τον αρ χη γον της γα λη νης ^Δ τον Χριστον ε

κυ η σας ^Δ μονη πα να χραν τε ^Δ

^Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

Ευ ερ γε την τε κουσα τον των κα λων

αι τι ον της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον

πα σιν α να βλυ σον παν τα γαρ δυ να σαι

ως δυ να τον εν Ι σχυ ι τον Χριστον κυ

η σα σα Θε ο μα κα ρισ τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

Χα λε παις αρ ρω στια ις και νο σε ρις πα

θει σιν ε ξε τα ζο με νω Πα ρθει νε συ μοι

βο η θη σον των ι α μα των γαρ α

νελ λι πη σε γι νω σκω^ρ θη σαυ ρον Πα να
μω με τον αδα πανη τον^ρ

Κανὼν τοῦ Μάρτυρος
ᾠδὴ γ' ᾠχος πλ. δ'.
«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν Πῦρ τὸ τῶν βασάνων σε, οὐ κατεπτώησεν· ὅθεν πῦρ, τῶν πειρασμῶν, τῶν σοὶ προσφευγόντων, καταπαύεις Θεόδωρε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου, τῆς κατεχούσης με θλίψεως, Μάρτυς Χριστοῦ, πᾶσαν ὀμαλίζων, τὴν τοῦ βίου τραχύτητα.

Δόξα...

Ὅλην τὴν καρδίαν μου, καὶ τὴν διάνοιαν τείνω σοι, καὶ τὴν ψυχὴν, τῆς σῆς Ἀθλοφόρε, βοηθείας δεόμενος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Στῆσόν μου τὸν ἄστατον, τῶν λογισμῶν Ἄγνη τάραχον, Μήτηρ Θεοῦ, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου, κατευθύνασα κίνησιν.

Κάθισμα ᾠχος πλ. δ'
Τὴν Σοφίαν

Θεϊκὴν παντευχίαν ἀναλαβών, καὶ εἰδώλων τὴν πλάνην καταβαλόν, Ἄγγέλους διήγειρας, εὐφημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου, τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου, γενναίως κατετόλμησας· ὅθεν φερωνύμως, τοῖς αἰτουσί σε νέμεις, τὰ θεῖα δωρήματα, ἰαμάτων χαρίσματα, ἀθλοφόρε Θεόδωρε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπά, θεράπευσον δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος, οἴμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἥνικα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

ᾠΗ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ ὠλόλυξε δακρῦουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Μακρόθυμε, Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δοῦλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ' Ἀυτόμελον

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν
ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις
κατεπάτησας, Πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ
ἔστέφθης, αἰωνίως ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος

Τὸν ἐν θρόνῳ φωτὸς ἐποχούμενον
εὐχαρίστως ἐν πίστει ὑμνοῦμέν σε, ὅτι δῶρημα
θεῖον δεδώρησαι τὸν γενναῖον τοῖς ἄθλοις
Θεόδωρον, τὸν ἐν τῷ βίῳ τρισμακάριστον, ὡς
ὑπέρμαχον ὄντα τῆς ἀληθείας, καὶ λαμπρὸν
στεφανίτην σου Χριστὲ ὁ Θεός, ὑπὲρ οὗ μέχρι
τέλους ἀντέσχεν, ἀθλῶν ὡς ἀήττητος.

Συναξάριον

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.

Στίχοι

Τήρων, ὁ δηλῶν ἀρτίλεκτον ὀπλίτην,
Θεῷ πρόσεισιν, ἀρτίκαυστος ὀπλίτης.
Ἑβδομάτη δεκάτη πυρὶ Τήρωνα πυρὶ
φλεγέθουσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας
Μαριάμνης, ἀδελφῆς τοῦ Ἁγίου Φιλίππου τοῦ
Ἀποστόλου.

Στίχοι

Ἀφείσα τὴν γῆν Μαριάμνη παρθένος,
Τὸν ἐκ Μαρίας Παρθένου Χριστὸν βλέπει.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Αὐξιβίου.

Στίχοι

Τὸν Αὐξίβιον οὐ παρόψεται λόγος,
Φανέντα ληξίβιον ἐξ ἐναντίου.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Θεοστηρίκτου, καὶ Μνήμη τῆς εὐρέσεως
τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ τοῦ
Καλλικελάδου.

Στίχοι

Τὴν γῆν ὀρύξας ὡς δικέλλη τῷ λόγῳ
Μηνᾶν ἐκεῖθεν ἐκφέρω κεκρυμμένον.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν ἐν εὐσεβεί τῇ
Μνήμη γενομένων Βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ
Πουλχερίας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῇ
μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίες, Άνοιζω το στόμα μου

Ἦχος Γ΄τος

Ἦδὴ α΄

Ἄνοιζω το στόμα μου και πλη
ρωθη σε ται Πνευματος και λογον ε
ρευζο
μαι τη Βασι λι δι Μητρι και ο φθη σο
μαι φαιδρωσ πα νη γυρι ζων και α σω γη
θο μενος τα αυ της τα θαυ μα τα

Ἦδὴ γ΄

Φους σου ους υ μνο λο γους Θε ο
το κε η ζω ω σα και α φθο νος πη γη
θι α σον συ γκρο τη σαν τας πνευ μα τι κον
στε ρε ω ω σον και εν τη θει α δο ξη
σου Ὁ ἀ΄ χορός
στε φωνων δοξης α ζι ω σον

Ὡδὴ δ' ⁶λ̣ **Γ**ην α νε ζι χνι αστον θει ει αν βου
⁶λ̣ λην ⁶λ̣ τής εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως ⁶λ̣
 σου του υ ψιστου ⁶λ̣ ο Προ φη της Αβ βα κουμ
⁶λ̣ κα τα νο ων ε κραυ γα ζε **Δ** δο ζα τη δυ
 να μειςου Κυ ρι ε ⁶λ̣

Ὡδὴ ε' ⁶λ̣ **Γ** ζε στη τα συμ παν τα ⁶λ̣ ε πι
 τη θει α δο ζη σου συ γαρ α πει ρο γα
 με Παρ θε νε ⁶λ̣ εσ χες εν μη τρα τον
 ε πι παν των Θεον **Δ** και τε το κας α χρο
 νον Υι ον ⁶λ̣ πα σι τοις υ μνου σι σε ⁶λ̣ σω τη
 ρι αν βρα βευ ον τα ⁶λ̣

Ὡδή στ' ⁶λ Ψην θει αν ταυ την και παν τι μον τε
 λουντες ε ορ την οι θε ο φρονες ^π9 της Θε ο
 μη το ρος ^π9 δευ τε τας χει ρας κρο τη σω
 μεν ^ΔΑ τον εξ αυ της τεχθεντα Θε ον δοξαζον
 τες ⁶λ

Ὡδή ζ' ⁶λ Ουκ ε λα α τρευ σαν ⁶λ τη
 κτι σει οι θε ο φρο νες ⁶λ πα ρα τον κτι
 σαν τα ⁶λ αλ λα πυ ρος α πει λην ⁶λ αν δρει
 ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον ⁶λ υ
 περ υ υμνη η τε ^π9 ο των Πα τε ρων Κυ ριος
^ΔΑ και Θε ος ευ λο γη τος ει ⁶λ

Ὡδή η' ⁶λ̣ **Δ**ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ
 σκυ νου ου μεν τον Κυ ριον ⁶λ̣
⁶λ̣ **Π**αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι νω
^Δ**Δ**ο το οκος της Θε ο το κου δι ε σω
 σα το ^Δ**Δ**το τε μεν τυ που μενος ⁶λ̣ νυν δε
 εν εργου μενος ^π9 την οι κου με νην α πα σαν
 + α γει ρει ψα λλου ου σαν ^Δ**Δ**τον Κυ ριον υ
 μνει τε τα ερ γα ^π9 και υ περ υ ψου τε ^Δ**Δ**εις παν
 τας τους αι ω ω να α α α ⁶λ̣

Τιμωτέρα Ἦχος Γ'τος

Στίχος α' ^{ΓΜ} ^Β
Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου ε πι τω Θε ω ω τω σω

τη ριμου

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και

+ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν

Στίχος β' ^{ΓΒ}
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πεινωσιν της δουλης αυτου ⁶λ ι δου
γαρ απο του νυν ⁶λ μα καρι ουσι με πα
σαι αι γενεαι ⁶λ
την Τιμιωτεραν των Χερουβειμ ⁶λ και
ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σερα
φειμ ⁶λ την αδιαφθορως Θεον Λογον τε
κουσαν ⁶λ την οντως Θεοτοκον σε μεγαλυ
νομεν ⁶λ
Στίχος γ' ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ
Οτι εποιησε μοι μεγα
λεια ο δυνατος ⁶λ και αγιον το
ονομα αυτου ⁶λ και το ελεος αυτου

^Γ₆ ^λεις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

_B με νοις αυ τον ⁶_λ

⁶_λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ⁶_λ και

+ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ ⁶_λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν ⁶_λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν ⁶_λ

Στίχος δ^ν ^Γ₆ ^λ ποι η σε κρα τος εν βρα χι

ο νι αυ του ⁶_λ δι ε σκο ρ πι σεν ^Γ₆ ^λ υ πε

_B ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυ των ⁶_λ

⁶_λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ⁶_λ και

+ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φειμ⁶ λ^κ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
 κου σαν⁶ λ^κ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
 νο μεν⁶ λ^κ

Στίχος ε' ^χ⁶ λ^κ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο
 νων και υ ψω σε τα πει νους⁶ λ^κ πει νων τας⁶ λ^κ ε
 νε πλη σεν α γα θων^Δ και πλου του ουν τας ε
 ζα πε στει λεν κε νους⁶ λ^κ

^M
⁶ λ^κ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ^Δ και
 + εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φειμ^Π λ^κ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

^B
κουσαν ^π ⁹ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν ⁶ ^λ

Στίχος στ' ^χ ⁶ ^λ Αν τε λα βε το Ι σρα ηλ παι
δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους ⁶ ^λ κα θως
ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων

⁶ ^λ τω Α βρα αμ ^χ ^Δ και τω σπερ μα τι αυ του ε
ως αι ω νος ⁶ ^λ

⁶ ^λ ^M Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^Δ ^Δ και
εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

^Π ^Δ φειμ ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

^B
κουσαν ^π ⁹ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν ⁶λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ 9' ὠδή

⁶λ Ἰ πας γη γε νης ⁶λ σκιρ τα τω τω πνευ μα τι
λα μπα δου χου με νος ⁶λ πα νη γυ ρι ζε τω ω
δε ^π9 α υ λων νο ω ων φυ σις γε ραι ρου
σα ⁶λ τα ι ε ρα θαυ μα σι α της Θε ο
μη το ο ρος ^Δ και βο α α α α τω ^Δ Χαι ροις
+ παμ μα κα α ρι στε Θε ο το κε Α γνη
α ει παρ θε νε ε ε ε ε ⁶λ

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος β' Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Τοῖς πᾶσι τὰ χαρίσματα, τῶν ἱαμάτων Ἅγιε, σὺ δαψιλῶς, παροχεύεις, Θεόδωρε ἀθλοφόρε, ὡς ἔχων δὲ πρὸς Κύριον, τὴν παρρησίαν πάντοτε, τοὺς ἐκ θερμῆς σε πίστεως, προσκαλουμένους προφθάνεις καὶ διασώζεις Παμμάκαρ.

Θεοτοκίον Ὅμοιον

Ταῖς σαῖς ἀγκάλαις Ἄχραντε, βαστάσασα τὸν Κύριον, τὸν τῇ ἀχράντῳ παλάμῃ, διακρατοῦντα τὰ πάντα, αὐτὸν θεομακάριστε, ἰκέτευε ῥυσθῆναί με, χειρὸς δολίου δράκοντος, τοῦ ἀναιδῶς σπαράττοντος, τὴν ταπεινὴν μου καρδίαν εἰς ἡδονὰς ψυχοφθόρους.

δυ να α α μεις α αυ του ου ^η Σοι πρε ε πει
 υ υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω
 ω ω ω ^π₉

*Ἦχος α'
 Τῶν οὐρανίων ταγμάτων*

^π₉ ^χ ^π ³
 Ἀι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
 σταις αυ του ^Δ ³ ³ ⁺
 αι νει τε αυ τον κα τα
^π₉ ^χ ³ ³ ^Δ
 το πληθος της με γα λω συ νης αυ του ^Δ

Τῆ παμφαεῖ πανηγύρει, τοῦ θείου Μάρτυρος, εὐωχηθῶμεν πάντες, καὶ πιστῶς εὐφρανθῶμεν, φιλέορτοι τιμῶντες, φαιδρὰν ἑορτήν, τῆς αὐτοῦ τελειώσεως, ἄσματικῶς ἀνυμνοῦντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν δοξάσαντα τὴν μνήμην αὐτοῦ.

^π₉ ^χ ^π ³
 Ἀι νει τε αυ τον εν η χω σα λ πι γ

χ^π Π
π ρ
Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
α λα λα γμου πα σα πνο η αι νε σα τω
τον Κυ ρι ον

Τῇ φερωνύμῳ σου κλήσει, δῶρον Θεοῦ ἀληθῶς, τοῖς θλιβομένοις πᾶσι, θυμηδία ἐδόθης, Θεόδωρε τρισμάκαρ· πᾶς γὰρ τῷ σῷ, προσπελάζων Ναῶ ἀληθῶς, μέτ' εὐφροσύνης λαμβάνων τὰς ἀμοιβάς, τῶν θαυμάτων σου γεραίρει Χριστόν.

Δ
υ υ μ ν ο υ ο υ ο υ μ ε ν ρ τ ο υ ς α γ ω ω ν α α ς τ ω ν
Π
π ο ο ν ω ω ω ν σ ο υ π

Καὶ νῦν Θεοτοκίον

Ἦχος λ̣ Δι̣

^πχ̣
 Δ̣ Καὶ νυ υ υ υν καὶ α α εὶ καὶ εἰς τοὺς
 αὶ ὠ νας τῶν αὶ ὠ ὠ νων ἀ ἀ μην Δ̣
 Δ̣ Θε ο το κε συ εἰ ἡ ἀ μ πε λος Δ̣ ἡ ἡ
 ἀ λη θι νη ḡ ἡ βλα στη σα σα τον καρ
 πον τῆς ζω ἡς ḡ σε ε ἰ κε τευ ο με εν πρε
 σβευ ε Δε σποι να με τα του Α θλο φο ρου ḡ
 καὶ πα αν των των Α γι ι ων ε λε ἡ θη
 ναι τας ψυ χας ἡ ἡ μων ḡ

Δοξολογία ᾠχος πλ. β'

Ἐπιλογές παρὰ διαφόρων Διδασκάλων

ὑπὸ Βασιλείου Κιαμηλίδη

ᾠχος λπ Πα

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως δοξα εν
υ ψι ιστοις Θεω και επι γης ει ρη η
νη εν αν θρωποις ευ δοκι α
Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε
προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα
ρι στου ου με εν σοι δι α την με γα α λην
σου δο ξαν
Κυ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε
Θε ε Πα τερ παν το κρα τος Κυ ρι ε Υι ε

μο νο γε νες ^Δ Ι η σου Χρι στε ε και Α

γι ον Πνευ μα ^π

^π ^Π Κυ υ ρι ε ο Θε ος ^Δ ο α μνος του

Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ^Δ ο αι ρων την

α μαρ τι ι αν του κο σμου ^π ε λε η σον

η μας ο αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο

σμου ^π

^π Προ σ δε ζαι την δε η σιν η μων ^Δ ο κα

θη με νος εν δε ζι α α του Πα τρος και ε

λε η σον η μας ^π

^π Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο

νος Κυ ρι ος ^Δ Ι η σους Χρι στος εις δο

ξαν Θε ου Πατρος αμην ^π

^Π ^π Καθ' ε καστην η με ραν ευ λο γη σω

σε ^Δ και αι νε σω το ο νομα σου εις τον αι

ω να ^Δ και εις τον αι ω να του αι ω

νος ^π

^Δ ^ο ^Π ^σ ⁺ Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη

ναι η μας ^π

^Π ^π Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των Πα τε ε ρων η μων ^Δ και αι νε τον και

δε δοξα σμενον το ο νο μα σου εις τους αι

ωνας αμην

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ'

η μας κα θα περ η λ πι ι σα α μεν ε πι σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα

ζον με τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η

θης η μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α σαι την

ψυ χην μου ο τι η μαρ τον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα

ζο ον με ^ο ^κ του ποι ει ν το θεληη μα α σου ^μ

^π ^σ ο τι συ ει ο θεος μου ^π

^π ^π ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ εν τω

φω τισου ο ψο με θα φως ^π

^π ^π Πα ρα τει νο ντο ε λε ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε ε Α γι ος ο θε ο ος Α γι

ος ι σχυ ρος ^π Α γι ος Α θα να τος ε λε

η σο νη μας ^π ^π τρίς ^π

^π ^π Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι ^π

^π ^π και νυ υ υν και α ει και εις τους

αι ω νας τω ν αι ω νων α μ η ν π

π Ἄ γι ος α θ α να τος ε λε η σον η

μας

Ἄσματικόν.

π Ἄ α γι ος ο ο ο Θε ο ο ο

ος Ἄ α γι ος Ι ι ι σχυ ρο ο ο

ος Ἄ γι ο ος Ἄ θ α α α να

α α α α τος Ἄ Θε ε λε ε ε η η η σο

ον η η η μα α α ας π

Ἀπολυτίκιον

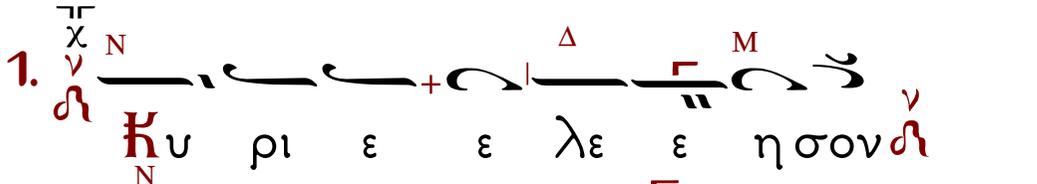
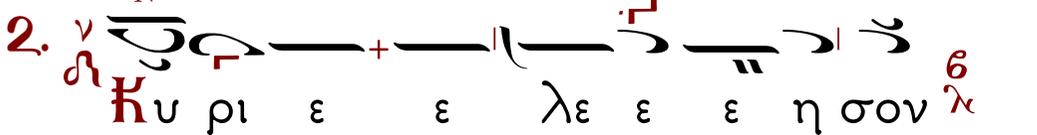
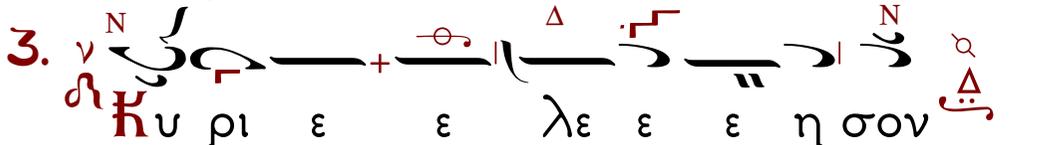
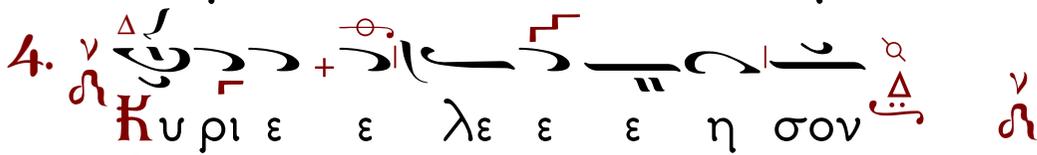
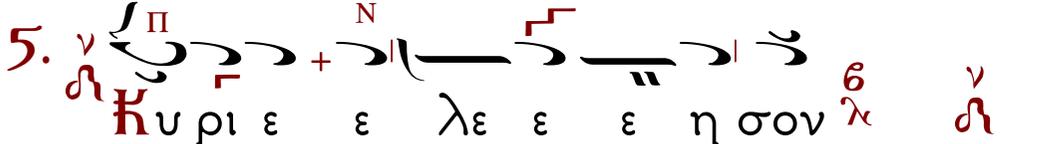
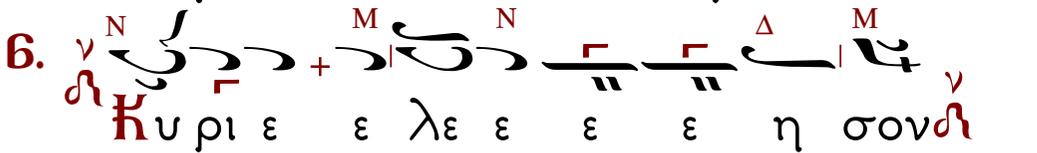
Ἦχος Δι

Με γὰ ἀλατατῆς πιστεως κατορ
θωωματα εν τη πηγῆ της φλογος
ως επιυδατος αναπαυσεως ο Α
γιος Μαρτυς Θεοδωροση γὰ λε το
πυριγαρο λοκαυτωθειςως αρτοση δυστη
Τρια διπροσηνεκται ταις αυτου ικε
σαις Χριστε ο Θεος σωσοντας ψυχα
αας ημων

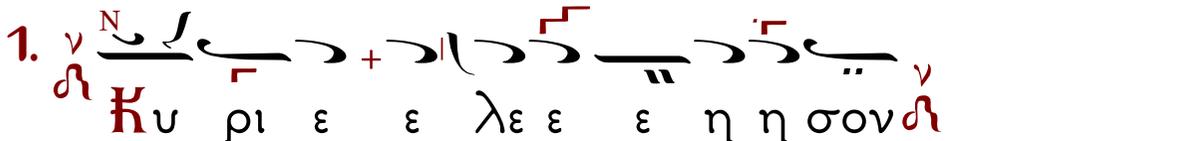
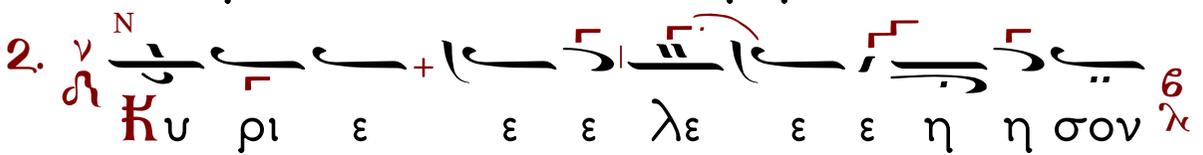
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

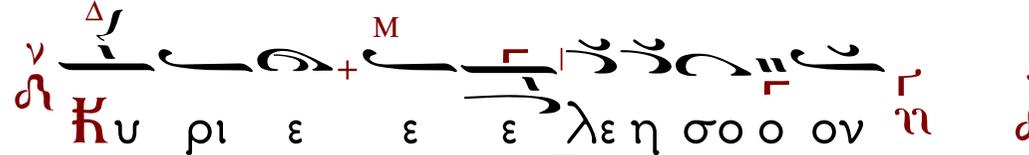
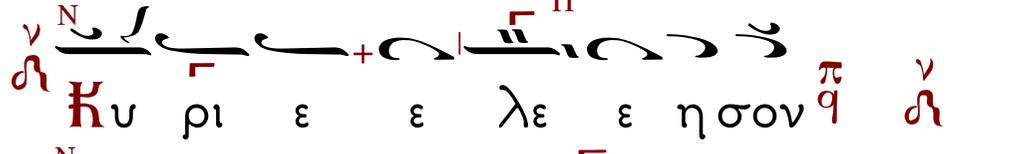
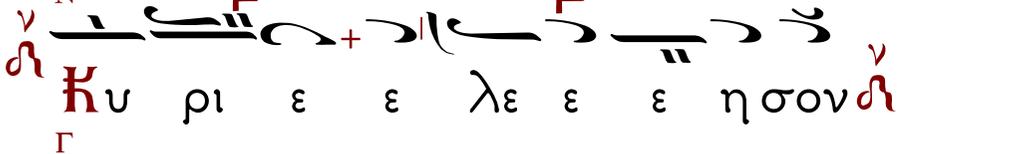
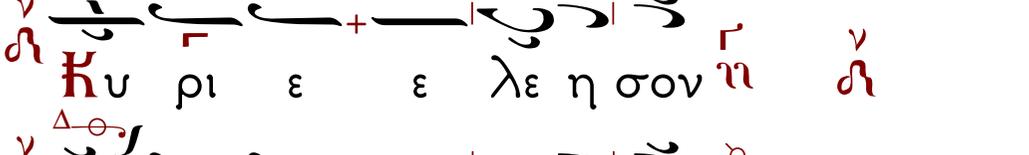
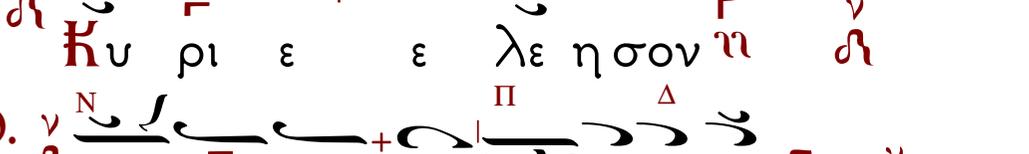
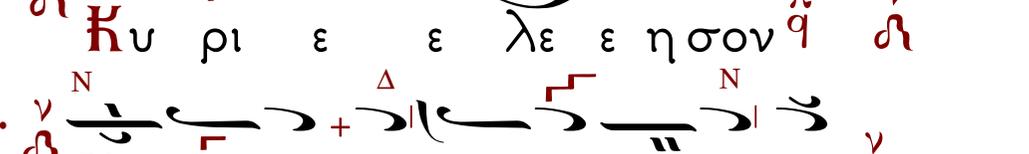
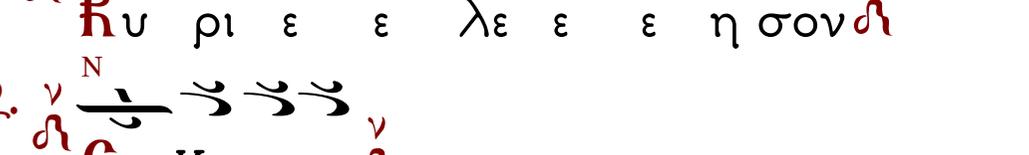
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

ᾠχος πλὴν Νη

1. **Κυριε ελεεησον**
2. **Κυριε ελεεησον**
3. **Κυριε ελεεησον**
4. **Κυριε ελεεησον**
5. **Κυριε ελεεησον**
6. **Κυριε ελεεησον**

ΕΤΕΡΑ

1. **Κυριε ελεεηησον**
2. **Κυριε εελεεηησον**
3. **Κυριε ελεηησον**

4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. Κυ ρι ε ε λε η σον
8. Κυ ρι ε ε λε η σον
9. Κυ ρι ε ε λε η σον
10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. **Γ**οι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α'

Ἦχος Δι

Ἄ μ η η η ν

Στίχ. α' Ε υ λ ο γ ε ι η ψ υ χ η μ ο υ τ ο ν

Κυ ρ ι ο ν και π α ν τ α τ α ε ν τ ο ς μ ο υ τ ο

ο ν ο μ α τ ο Α γ ι ο ν α υ τ ο υ

Γ αι ς π ρ ε σ β η ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω

τ ε ρ σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β' Ε υ λ ο γ ε ι η ψ υ χ η μ ο υ τ ο ν

Κυ ρ ι ο ν και μ η ε π ι λ α ν θ α ν ο υ π α

σ α ς τ α ς α ν τ α π ο δ ο σ η ι ς α υ τ ο υ

Γ αι ς π ρ ε σ β η ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω

τερ σωσονημας

Σπχ. γ' Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

 η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η

 Βα σι λει α αυ του παντων δε σπο ζει

 Φ αις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

Σπχ. δ' Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

 τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω

 της δε σπο τει ας αυ του

 Φ αις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

Δόξα... Καὶ νῦν...

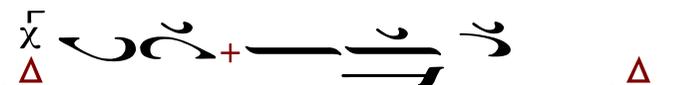

 Γαῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκοῦ
 Σωτῆρ σῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνον β'

 Ἀμνην

Σπῆχ. α'
 Ἄρνει ψυχή μου τὸν Κυρι

ὄν
 αἰνεσὼν Κυρίον ἐν τῇ ζωῇ μου

ψαλλῶ τῷ Θεῷ μου
 ἕως ὑπαρχῶ

 Ὡσον ἡμᾶς ὕψι Θεοῦ

 Ἄγγιξις θάυμαστον ὡς

 ψαλλόντας ἑαυτοῖς ἀλλήλοις

Σπῆχ. β'
 Μακάριος ὁ Θεός

Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πικ
αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
του

Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι ο ις θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλλον τας σοι αλλη λου ι α

Σπύχ. γ! τον ποι η σαν τα τον ου ρα
νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
τα τα εν αυ τοις

Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι ο ις θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουια

Σπχ. δ. Βασιλευσει Κυριος εις τον

αιωνα ο Θεος σου Σιων εις γενε

αν και γενεαν

Γωσον ημας Υιε Θεου ο εν

Αγγιι οισ θραυμαστο ο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουια

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγγι

ω Πνευματι

και νυν και αι και εις τους αι αι

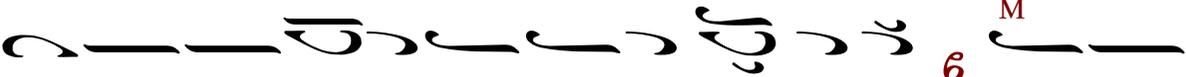
ωνας των αι αι ωνων Αμην

^M ^Δ
 Ο ^Δμο νο γε νης Υι ος και Λο γος
 του Θε ου ^Δ α θνατος υ πα α α αρχων
^M
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
^B ^Δ ^Γ ^Δ
 τε ραν σω τη ρι ι αν ^Δσαρ κω θη η ναι
^{ζ'} ^Δ ^B ⁺
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου ^Δ και α ει
^Δ ^B
 παρ θε νου Μα ρι ας ^Δ α τρε ε πτω σεν
^M ^Δ ^Γ
 αν θρω πη σας ⁶σταυ ρω θεις τε Χρι στε
^Δ ^N ^M
 ο Θε ος ^Δ θνα ατω ω θνα τον πα τη σας
^χ ^Δ ^χ ^M
 ει εις ων ^{ζ'} της Α γι ας Τρι α δος ^Δ συν
^Δ ^B
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι ^Δ και τω Α
^π ^M ^Γ ^Δ
 γι ω Πνευ μα τι ⁶σω σον η μα α ας ^Δ

Τό γ' αντίφωνο.

Σπῆχ. ^χ ^Δ Δι και ος ως φοι νιζ αν θη σει ^Δ
 και ω σει κε δρος ^Δ η εν τω λι βα νω
 πληθυν θη σε ται ^Δ

Ἀπολυτίκιον

^M ^Δ ^Δ Με γα α λα τα της πι στε ως κατορ
 θω ω μα τα ^Δ εν τη πη γη της φλο γος ^Δ
 ως ε πι υ दाτος α να παυ σε ως ^M ⁶ ο Α
 γι ος Μαρ τυς Θε ο δω ρος η γα α λε το
 ^Δ ^Δ πυ ρι γα ρο λο καυ τω θεις ως αρ το ς η δυ ς τη
 ^B ^M ⁶ Τρι α δι προ ση νε κται ⁶ ται ς αυ του ι κε
 ^Δ ^M ^Δ ^M σι αι ς Χρι στε ο Θε ο ς ^Δ σω σον τας ψυ χα

α ας ημω ω ων Δ

Ύμνος Δι

^πχ ^M Δε ^Δ ευ ^Δ τε ^Δ προ ^Δ σκυ ^Δ νη ^Δ σω ^Δ μεν ^Δ και ^Δ προ
^B σπε ^M εσω ^Γ ω ^Δ με ^Γ εν ^Δ Χρι ^Δ στω ^Δ ω ^Δ ω ^Δ ω ^Δ ω ^Δ ω
^Γ σον ^Δ η ^Δ μα ^Δ ας ^Δ Υι ^Δ ε ^Δ Θε ^Δ ου ^Δ ο ^Δ εν ^B α ^Δ γι ^Δ ι ^Δ ι
^M ο ^Δ ις ^Δ θ ^Δ α ^Δ αυ ^Δ μα ^Δ στο ^Δ ο ^Δ ο ^Δ ο ^Δ ος ^Δ ψ ^Δ α ^Δ λ ^Δ λ ^Δ ο ^Δ ν ^Δ τ ^Δ α ^Δ ς
⁺ σο ^Δ ι ^Δ α ^Δ λ ^Δ λ ^Δ η ^Δ λ ^Δ ο ^Δ υ ^Δ ι ^Δ α

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δ

^Γ ^Μ
^Δ ^Δ
 Με γὰ ἀλατατῆς πιστεως κατορ
 φωωματα ^Δ εν τη πηγῆ της φλογος ^Δ
 ως επιυδατος αναπαυσεως ^Μ ο Α
 γιος Μαρτυς Θεοδωροση γὰ ἀλετο
^Δ
^Δ ^Β ^Μ
 Τριαδιπροσηνεκται ⁶ ταις αυτου ικε
 σιαις Χριστε ο Θεος ^Δ σωσοντας ψυχα
^Μ
 ας ημων ^Δ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΣΤΑΧΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ἦχος Δ'

^N ^Δ ^Γ ^Δ ^B ^{6.} ^Δ ^Π ^{6.} ^N ^B ^Π ^{6.} ^N ^Δ ^Γ ^Δ ^Δ

Προστασια των Χριστιανων ακα
 ται αισχυντε μεσι τεια προς τον ποιη
 την αμεταθετε μη παριδης αμαρτω
 λων δεησεων φωνας αλλα προφθασονως
 αγαθη εις την βοηθειαν ημων
 των πιστως κραυγαζον των σοι ταχυνον
 εις πρεσβειαν και σπυσον εις ικεσιαν
 η προστατευουσα ααει Θε
 ο τοκετων τιμων των σεεε

Ἦχος Δι. γ̃

Ἄ μην Ἄ α γι ο ς ο Θε ε ο ς Ἀ α
γι ο ς ι σχυ υ ρ ο ς Ἀ α γι ι ο ς α θ α α
να α α α τ ο ς ε λε η σ ο ν η η μ α ς

Ἄ γι ο ς ο Θε ο ς Ἀ γι ο ς ι σχυ
ρ ο ς Ἀ γι ι ο ς α θ α α ν α τ ο ς ε λε η

σον η η μ α ς (Δίς)

Ἄ ο ζ α Πα τ ρ ι κ α ι Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Και νυν και α ει και εις τ ο υ ς α ι ω ν α ς τ ω ν α ι
ω ν ω ν α μ η ν

Α γι ι ος α θα α να τος ε λε η

σον η η μας

Α

Ἦχος Δι

Δυ να μισ Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος ι σχυ υ ρος Α γι ι ος α θα α

να α α α τος ε λε η σον η μα α

ας

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΜΗΤΗΡ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Τιμόθεον Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου
2:1-10

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ὃ λέγω· δῶη γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς

ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἀλληλούϊα. (γ') ᾠχος β'

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ ἡ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται

Στίχ. **Π**εφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς ἀύλαις τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

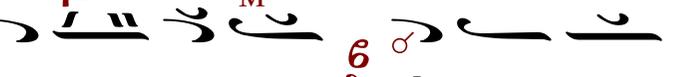
Ἦχος ᾠδῆς

 Β
 6
 8
 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς Α α α α

 6
 8
 γι ι ι ος εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς

 Μ
 6
 8
 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος Ι η σους

 Β
 Δ
 Χρι ι στος εἰς δο ο ο ζαν Θε ου Πα τρος

 6
 8
 Α α μην

η μω ω ω ν ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ω ν ε εν το ο ο λω ω ω ν σου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^π και πα αν τω ω ν
σου ου των Α γι ω ω ω να μην ^Δ

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
 ἐλάβομεν Πνεύμα ἐπουράνιον
 εὐρομένον πιστὴν ἀληθῆ
 ἀδιαιρέτην Τριάδα
 προσκυνοῦντες αὐτήν
 γὰρ ἡ ἡμᾶς ἐσωσε

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος Δι

Ἄμην ἀμην ἀμην
 εἰς ἀφῆσιν ἀμαρτιῶν
 καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον

Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ^{6.} ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ^{Δ.} ο τι η ζι ω
σας η μας ^{Δ.} των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων ^{6.} τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ^{Δ.} ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου ^{6.}
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α ^{Δ.}

Εἶη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

^M
 Ἀ α μην ^Δ Εἶ η το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νο ^B α πο του νυν και ε
 ως του αι ω νος (Δίς)

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νο α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα

Μ Δ

Τον Δε σπο την και Αρχι ε ε ρε

α η μων Κυ ρι ε φυ λατ τε εις πολ

λα ε τη Δε σπο τα εις πολ λα

ε τη Δε σπο τα ει ει εις πο ολ λα ε τη

Δε ε σπο τα α α

Δ

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μὴ καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς ☩ Ζω

^z ^z
 ue ^z Μη η κα τα α πι στε ευ της με ^r αν
 θρω πι νη προ ο στα σι α ^r Πα να γι α δε
 ε σποι να α α α λ λα δε ζαι δε ε η σι ι ι ν
 του ι κε ε του σου ^z θλι ψις γαρ ε ε
 ε χει με ^Δ φε ε ε ε ε ε ρειν ου
 δυ να μαι ^{z'} των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
 τα ^r σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
 που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος ^z
 παν το θεν πο λε μου ου με νος ^r και πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πικ και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης

την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η

σον

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἰεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.